

במדינה

חש. אלא שמרתה האמינה כי עם מות בעלה, ירפו ממנה. במקום זאת, קיבלה עתה את התביעה המחרידה.

בתביעתם הראשונה מסוגה בתולדות הי משפט הישראלי, טוענים בני משפחת תורן כי מרתה עזבה את הבית ביוני '67, עברה להתגורר בבית הוריה בחולון והגישה לבית הדין הרבני בחיפה תביעה למוזנות. בי תשובה, טען או בעלה כי לא מגיעים לה מוזנות, היות ועזבה את הבית מרצונה. כן טען כי אין הוא אביה של ענת וכי התינוקת נולדה כתוצאה מיחסים של מרתה עם גבר אחר. בית המשפט ציווה לערוך בדיקות דם, לצורך ההחלטה על האבהות. אך בטרם נערכה הבדיקה, נקרא שמואל למילואים, ונהרג.

עתה, טענו התובעים, כי שמואל, לפני שיצא למילואים השביעי אותם כי אם יקרה לו משהו, כל ירשו לאלמנה לקבל זכויותיה. בתצהיר התשובה שלה, שהגישה באמי צעות עורך-דין שלמה כהן-צידון, טענה

עצור פליקס לוי
כל הלילה אונסים

מרתה כי מטרת התביעה הקטרגית לבנותה ולהכריז על ענת כמזונה — למרות שאין כל אפשרות חוקית והלכתית לעשות דבר זה. לפי ההלכה, גרושה היא זאת שקיבלה מבעלה גט, מה שלא קרה במקרה זה. יתרה מזאת — שמואל מעולם לא הגיש תביעה לגירושין נגדה. כל הסיכסוכים בינה לבינו נבעו מכך שאמו הסיתה אותו וסיכ סכה ביניהם. מרתה סיפרה כי האם גרמה לכך כי גם אחיו של שמואל התגרש מאשה תו, ואף היא עצמה אינה חיה עם בעלה. ועוד ציינה בתשובה, כי עזבה את בתה מסיבות רפואיות, שכן נזקקה לטיפול מיוחד עקב הריונה, ולא היה מי שיטפל בה, בבית בעלה. היא אף הציגה תעודות רפואיות.

שנתיים — חשד ושתק? בהמשך כתב ההגנה ציינה מרתה עוד כי בעלה לא טען דבר במשך שנתיים, מאז שנולדה ענת, לגבי אבהות עליה — וכי העלה טענה זו לראשונה רק כאמצעי התגוננות בפני תביעת המוזנות שהגישה לבית המשפט המחוזי זי: „אם אומנם היה חושד כי הלילה אינה בתו“, כתבה, „היה מגיש תביעה מתאימה לבית המשפט, וכן תביעה לגירושין. הוא היה אדם דתי, וההלכה אוסרת עליו להיות נשוי לי אם היה מאמין באמת כי קיימתי יחסים עם גברים אחרים.“

רק תם הסיבוב הראשון, סתחו התובעים בסיבוב שני. אחיו הבכור של שמואל הגיש תביעה לבית-הדין הרבני בחיפה בה ביקש לעשות חליצה למרתה. לפי ההלכה, נזקקת לחליצה רק אלמנה שאין לה ילדים מבעלה. התובע לא הוכיח אף ברמז, בתביעתו, את קיומה של ענת.

שם רע. בעקבות תביעה זו הגיש כהן-צידון תלונה למשטרת חיפה נגד האח על הגשת מיוסמך כוזב, הוצאת שם רע, גרימת נזק ציבורי, והתראות כאחר על-מנת להרוג את בית-המשפט.

המשטרה עדיין לא סיימה את חקירתה בתלונה, ובית-המשפט עוד לא אמר דבר. אך אם תחקל תביעתה של משפחת תורן — יהיה זה תקדים ראשון מסוגו. במדינה, כאשר בית-המשפט מכריז על ילד, שולל במיסגרת נשואין, כעל מזונ.

בתי-סוהר

סיוט

ב"מעשיהו"

„במשך כל הלילה היו אונסים שם צעירי. כל לילה. בלי יוצא מהכלל. בן-אדם שרצה לישון, זה היה איראפטר בכלל.“

וזהו סמלים. כולם השתמשו בסמים. גם ביום, גם בלילה. ממש מתחת לאף של הסוהרים. הסוהרים בכלל לא הרגישו בי כלום. כאילו לא היה להם אף להריח ועי ניים לראות. בשביל אחד כמוני, זה היה סיוט.“

לא לשתוק. במילים, בשביל אחד כמוני, התכוון פליקס לוי, בעל מיונן קטן בשוק החשמונאים בתל-אביב, לאורח ששט שניקלע, לראשונה בחייו, לבית-סוהר.

כתאונת-זרקים וסרטן, גם ישיבה בקבוצה משום מה, היא אירוע שהאזרח הרגיל אינו מסוגל לדמיין לעצמו שגם הוא ייפגע ממנו. כאשר פליקס, כאורחים רגילים רבים אחרים, בכל זאת נסע — הוא הודע עוד היסוד. שלא כאורחים אחרים, הנוטים לעבור על הכל בשתיקה, הרעיש פליקס עולמות: שלח מכתבים למוסדות שונים, למערכות ציטונים, ניסה להעיר ולעורר. איש לא התרגש. גם מכתב ששלח לשידורי ישראל, לתוכנית ה' נושא בסיפול, לא זכה למענה.*

אשה בסגרת. פליקס השמן, בעל שפם הכסף האדיר, הגיע לכלא, לראשונה בחייו בגיל 63. לדבריו — לאחר שאשתו המסגרת הוחתמה בזון על-ידי בנו, בעל חנות רהיטים, להגיש נגדו תביעה לתשלום מוזנות. פליקס אף לא סנה לערוך-דין, הופתע כאשר בית הדין הרבני קבע שעליו לשלם מוזנות בסכום של 400 לירות לחורש לאשתו — העובדת במזונן יחד איתו, גרה איתו, וכלל לא מבינה על מה החתים אותה בנה.

פליקס לא שלם. לטענתו — אין לו כסף. כעבור זמן, נעצר ל-21 יום — אלא אם כן ישלם את 400 לירות. עינוי נמשי וגופני. כך הגיע למעשי חו. בחלומותיו הגרועים ביותר לא תיאר לעצמו את אשר מצא שם.

מספר פליקס: „החקופה הזו היתה כש' ביולי סיוט. זה היה עינוי נמשי וגופני. במעשיהו, לא מצאו בגדים בשבילי. הי סוהר שם אמר לי: אין לנו בגדים בשבילך. אתה שמן מדי. נשארת עם הבגדים שלי בי משך שלושה שבועות — בלי שאוכל להחליף בגד, למרות כל הליכלוך שהולך שם. במשך שבועיים לא זכיתי להתרחץ. במ' קום שהייתי לא היו מים. גם לא חשמל. חלוקת המזון נעשית בידי עבריינים מוע' דים. הם היו מחלקים את האוכל לחבריהם, או לאסירים אחרים תמורת כל מיני טובות הנאה. על היגיינה אין בכלל מה לדבר. אם וטרינר היה בודק את האוכל הזה, הוא היה מודע. אי אפשר להאמין שזה נועד עבור בני אדם. בנוסף לסמים, להמומים וליכלוך — חשבתני שאשתגע.“

רק עכשיר אני מבין איך אפשר שבן-אדם גורמלי יתפך לטושע בבית-סוהר. יותר נכון: אני לא מבין איך אפשר שהוא לא יתפך לטושע.

משפט

ממזרים

לפי הזמנה

מרתה תורן (24) — עדיין לא התאוששה מהמכה הראשונה, לאחר שנהרג בעלה שמור אל במילואים, לפני שבועות מספר, כאשר לפתע נחתה עליה מכה שנייה: במעטפה שקיבלה זה עתה בורוא, היה העתק כתבי תביעה שהוגש נגדה. התובעים היו ממשפחת בעלה המנוח: הוריו ואחיו. תביעתם המוע' זעת: שבית-המשפט יכריז על בתה, ענת, כעל מזונה.

כך חזר נושא הממזרים — אשר הוחדר לתודעת הציבור בעקבות פסק-הדין של הרב קרליץ מבני-ברק — להיות מעורב בסיכסוך משפחתי רגיל, כשאחד הצדדים אינו נרתע מהניסיון להפוך תינוקת למזונה.

יחסים עם גבר אחר. המאבק המר שניהלו בני משפחת תורן, אחת המשפחות בעלות ההשפעה בחזרה, נגד כלתם, לא היה

* גדעון לביארי, עורך חתוכנית, אומר שכלל לא קיבל מכתב כזה.
** השמות מוסווים עקב חוק חסות קטינים.

נגד קשקשים

- * מונע נשירת שער
- * מחזק את השורשים
- * ממריץ גידול השער

tayalysin סיוט

מוצר איכות של העבודות Tayal

מה קרה בפגישה הראשונה עם החותנת קטע מהצגת הבידור של השנה!

יום ג', 13.4	נהריה, הוד	ב-9.00
יום ח', 15.4	הרצליה, דוד	ב-9.00
יום ו', 16.4	כפר חיים, בית-העם	ב-9.00
מוצ"ש 17.4	נוח שאנן, עממי	ב-9.00
יום ב', 19.4	רמלה, אילון	ב-8.30

הזמנות הצגות בטלפון: 243671, 243761

כרטיסים להשיג ב„לאן“ וביתר המשרדים

מבצע מיוחד בחופשת הפסח

50% הנחה לתלמידי תיכון

בקרית חיים

ביום ג', ה-20.4.71, בשעה 20.30, בבית משפחת פלדשטיין, רחוב ג"א (הארום 40), קריית-חיים מערבית, תחקים פגישת חברים ואוהדים עם ח"כ שלום כהן

על סדר היום:

- א. התפתחויות מדיניות ועמדות נציגי התנועה בכנסת;
- ב. המצע הכלכלי של התנועה.